

บรรณาการศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม

ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี

Organizational behavior and services of staffs in the North Pattaya hotels at Chonburi Province

วุฒิกร เที่ยงธรรม* ดร.กัญจนวัลย์ นนทแก้ว แฟร์รี่ ** ดร.พรรัตน์ แสดงหาญ***

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องบรรณาการศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาการทำงานภายในองค์การตาม การรับรู้ของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการให้บริการของ พนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี 3. เพื่อเปรียบเทียบบรรณาการศองค์การของพนักงาน โรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรม การให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรณาการศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขต พัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นพนักงานโรงแรมระดับปฏิบัติการ จำนวน 372 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายตามบัญชีรายชื่อ สัมมติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า

- บรรณาการทำงานภายในองค์การของพนักงานโรงแรม พ布ว่า บรรณาการศองค์การโดยรวมอยู่ ในระดับมาก โดยด้านมาตรฐานเป็นอันดับแรก รองมาเป็นด้านโครงสร้างและด้านการเห็นคุณค่า
- พฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม พ布ว่า พฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านความเชื่อถือไว้วางใจเป็นอันดับแรก รองมาเป็นด้าน ความเป็นรู้ประธรรม ของการบริการและด้านการตอบสนองต่อผู้ให้บริการ
- จากการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับบรรณาการศองค์การของพนักงาน พ布ว่าบรรณาการ องค์การมีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

**นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการจัดการบริษัทสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

***อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

4. จากการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน พบว่า พฤติกรรมการให้บริการของพนักงานมีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

5. เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน พบว่า บรรยายองค์การมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกกับพฤติกรรมการให้บริการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

คำสำคัญ: บรรยายองค์การ/ พฤติกรรม/ การบริการ

Abstract

The research on “Organizational behavior and service of staffs in the North Pattaya hotels at Chonburi province” has the objectives as follows; 1. to study organizational behavior in the organization through staff’s perception in the North Pattaya hotels; 2. to study behavioral service of staffs in the North Pattaya hotels; 3. to compare organizational behavior of staffs in the North Pattaya hotels categorized from individual’s factors; 4. to compare behavior of staffs in the North Pattaya hotels categorized from individual’s factors; 5. to study the relationship between organizational behavior and service of staffs in the North Pattaya hotels at Chonburi Province. Researcher has collected all information from the sampling groups focused on operational level staff totally 372 people. The tool is used in collect data is questionnaire. Data analysis is used frequency, percentage, average, standard deviation and person’s coefficient.

The research outcome has demonstrated that

1. Work of operational hotel staffs through descending order methods overall is in high level as follows; standard, structure and perception respectively.

2. In part of services, the high level, from descending order, has shown in reliability, concrete appearance and reaction to clients.

3. The comparison between individual’s factor and organization behavior of staffs has shown that the difference of organizational behavior has differed from variation of individual’s factors statistical significance in the level of $p < .05$

4. From the comparison between individual’s factor and organization behavior, it has demonstrated that services of staff has differed from variation of individual’s factors statistical significance in the level of $p < .05$.

5. From the study of relation between organizational behavior and services of staff, it has shown that organizational behavior is related in positive sides with service of staffs statistical significance in the level of $p < .01$.

KEYWORDS: Organizational behavior/ Behavior/ Service

บทนำ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย เข้ามาในปีหนึ่ง ๆ นับเป็นเงินมหาศาลและยังเป็นรายได้หลักอย่างหนึ่งของประเทศไทยที่ทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็วและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยตลอดชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการบริการที่ต้องใช้แรงงานเป็นหลักในการให้บริการ ดังนั้น พนักงานหรือบุคลากรจึงเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุดของโรงเรียนมีความสำคัญต่อการดำเนินการ สามารถทำให้ธุรกิจก้าวหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความประทับใจให้กับลูกค้าหรือผู้ใช้บริการและยังสามารถทำให้ธุรกิจเสียหายล้มเหลวได้ (ปริชา แดงโรจน์, 2549, หน้า 322) ในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันที่มีการแข่งขันอย่างรุนแรงเพื่อสร้างความได้เปรียบทางด้านธุรกิจต่างก็มีการพัฒนาคุณภาพการบริการและผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างความแตกต่างและมูลค่าเพิ่มให้เกิดขึ้นในธุรกิจของตัวเองให้เหนือกว่าคู่แข่งขัน จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ธุรกิจโรงเรียนจะคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพด้านการบริการ มีจะนี้จะทำให้เสียโอกาสในการแข่งขันหรือสูญเสียลูกค้าไป

ด้วยเหตุนี้ธุรกิจ โรงแรมจึงให้ความสำคัญกับการแข่งขันในเรื่องของคุณภาพการบริการมากที่สุด การสร้างความแตกต่างในการบริการเพื่อให้เกิดการบริการที่เป็นเลิศซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ใช้ในปัจจุบันเป็นstanเดตุให้มีการเกิดปัญหาการดึงตัวบุคลากรระหว่าง โรงแรม เนื่องมาจากธุรกิจ โรงแรม มีการขยายตัวอย่างกว้างขวาง มีการแข่งขันด้านการตลาดอย่างรุนแรงเพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของลูกค้า หรือผู้รับบริการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาคุณภาพการบริการบนพื้นฐานของแนวคิดที่ว่าความพึงพอใจของผู้รับบริการจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์การ สำหรับแนวโน้มการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวของชลบุรี ในปี 2555 พัทยาถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าไปเที่ยวสูงเป็นอันดับหนึ่งของภาคตะวันออกจากโครงการสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติของแหล่งท่องเที่ยวในภาคตะวันออกยังพบว่าส่วนใหญ่ประมาณกว่าร้อยละ 85 กระจายอยู่ในพัทยา จึงทำให้ธุรกิจ โรงแรม ในเขตพัทยามีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงเพื่อแข่งขันส่วนแบ่งทางการตลาดและเป็นเหตุทำให้ผู้ประกอบการหันมาใส่ใจในการพัฒนาคุณภาพการบริการให้ดียิ่งขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจสูงสุดและกลับมาใช้บริการในครั้งต่อไป (สมาคม โรงแรม ไทยภาคตะวันออก ภาคกลาง เขต 3, 2555) ในปัจจุบัน โรงแรม ในจังหวัดชลบุรี มีห้องพักมากกว่า 38,550 ห้อง โดยจำแนกตามระดับมาตรฐาน โดยแสดงระดับด้วยจำนวนดาว โดยในภาพนี้ที่พัทยาเหนือมีโรงแรมระดับ 4 - 5 ดาว รวม

ทั้งสิ้น 25 แห่ง แบ่งออกเป็น ประเภท 5 ดาว จำนวน 5 แห่ง ประเภท 4 ดาว จำนวน 20 แห่ง (สมาคมโรงแรมไทยภาคตะวันออก ภาคกลาง เขต 3, 2555) โดยการจัดอันดับของสมาคมโรงแรมไทยจะมีเกณฑ์การพิจารณาในด้านการจัดอันดับดาวตามจำนวนบุคลากรและการบริการ โดยโรงแรมตั้งแต่ 4 ดาวขึ้นไปจะให้ความสำคัญกับคุณภาพในด้านการบริการเป็นอย่างมาก เพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของลูกค้าที่ได้รับอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาบุคลากร โดยพื้นฐานของแนวคิดความพึงพอใจซึ่งมีความสำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์การ ถือได้ว่าพนักงานโรงแรมมีความสำคัญมากต่อการให้บริการเนื่องจากเป็นผู้ที่ต้องดูแลกับผู้ใช้บริการ โดยตรง

ดังนั้นการบริการที่มีคุณภาพจะให้ผู้รับการบริการเกิดความประทับใจและมีทัศนคติที่ดีต่อองค์การทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีและเป็นการสร้างชื่อเสียงและความครั้งท่าต่อองค์การ โดยรวม ซึ่งผลดังกล่าวสามารถทำให้การดำเนินการทางธุรกิจบรรลุเป้าหมายขององค์การ องค์การมีความจำเป็นที่ต้องสร้างบรรยากาศในองค์การให้อีกด้วยในการทำงาน เนื่องจากบรรยายองค์การมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจที่จะสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน ทำให้พนักงานมีพฤติกรรมที่ดี ซึ่งบรรยายองค์การมีความสำคัญต่อผู้บริหารและบุคคลอื่นในลักษณะ 3 ประการ คือ 1. บรรยายองค์การอาจทำให้ผลการปฏิบัติงานของพนักงานในที่หนึ่งดีกว่าอีกที่หนึ่ง 2. ผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการกำหนดรูปแบบบรรยายองค์การ 3. ความเห็นจะสมควรห่วงบุคคลและองค์การมีผลต่อการปฏิบัติงานและความพึงพอใจของบุคคลในองค์การ (สมยศ นาวีกุล, 2539, หน้า 330)

ด้วยความสำคัญของบรรยายองค์การที่เป็นตัวแปรสำคัญต่อความสำเร็จและความก้าวหน้าขององค์การในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะผลกระทบที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมการทำงานของพนักงานในองค์การ โดย Stringer (2002, p. 174) ได้พัฒนาองค์ความรู้และได้แบ่งมิติของบรรยายองค์การออกเป็น 6 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านโครงสร้าง ด้านมาตรฐาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านการเห็นคุณค่า ด้านการสนับสนุน และด้านความผูกพัน เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาการรับรู้บรรยายองค์การในการทำงานนั้นว่ามีอิทธิพลต่อการสร้างแรงจูงใจและขวัญกำลังใจในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานมากน้อยเพียงใด หากการได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบรรยายองค์การอาจกล่าวได้ว่าองค์การทุกองค์การมีบรรยายองค์การที่แตกต่างกันโดยขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทั่วไปในและภายนอกของแต่ละองค์การ

อย่างไรก็ตามบรรยายองค์การแม้จะมีความแตกต่างกัน แต่มีองค์ประกอบหลัก ๆ ที่ก่อให้เกิดบรรยายองค์การคล้าย ๆ กัน จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาแนวความคิดและทฤษฎีของ Stringer (2002, p. 174) เพราะมีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นตัวชี้วัดบรรยายองค์การมากที่สุด เนื่องจากแนวคิดดังกล่าวได้อธิบายถึงอิทธิพลของบรรยายองค์การที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ที่ศึกษารายการองค์การตามการรับรู้ของพนักงานโรงแรมว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรมหรือไม่อよ่างไร รวมทั้งการศึกษารูปแบบพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรมซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกต่อลูกค้าที่จะต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการและทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจหลังจากได้รับการบริการ ซึ่งสอดคล้องกับ Parasuraman and Berry (1990, pp. 88-90) ได้

กำหนดมิติที่จะใช้วัดคุณภาพในการให้บริการที่เรียกว่า “SERVQUAL” โดยมีเกณฑ์วัดคุณภาพการบริการซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ และด้านการรู้สึกและเข้าใจในผู้รับบริการ โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้แนวคิดดังกล่าวมา เป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมการให้บริการที่มีคุณภาพของพนักงาน โรงแรม เนื่องจากเป็นแนวความคิดที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง และเหมาะสมกับการศึกษาครั้งนี้ ผลดังกล่าวทำให้ผู้บริหารระดับนักและให้ความสำคัญต่อบรรยากาศองค์การ เพราะหากพนักงานมีความพึงพอใจในบรรยากาศองค์การหรือมีทักษะคิดที่ดีต่องค์การ จะทำให้พนักงานมีพฤติกรรมในเชิงบวก ซึ่งจะส่งผลต่อกุณภาพการบริการที่มีมาตรฐาน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้บริการสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลขององค์การ โดยตรง

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาระยะกาศองค์การ กับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี เพื่อพัฒนาและปรับปรุง บรรยากาศองค์การเพื่อให้เอื้อต่อกันการให้บริการของพนักงานในการส่งมอบบริการที่มีคุณภาพให้แก่ลูกค้า ที่มาใช้บริการภายใน โรงแรม ให้ดียิ่งขึ้น อันส่งผลดีต่อภาพรวมทั้งในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องบรรยากาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระยะกาศการทำงานภายใต้องค์การของพนักงาน โรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบบรรยากาศองค์การของพนักงาน โรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี

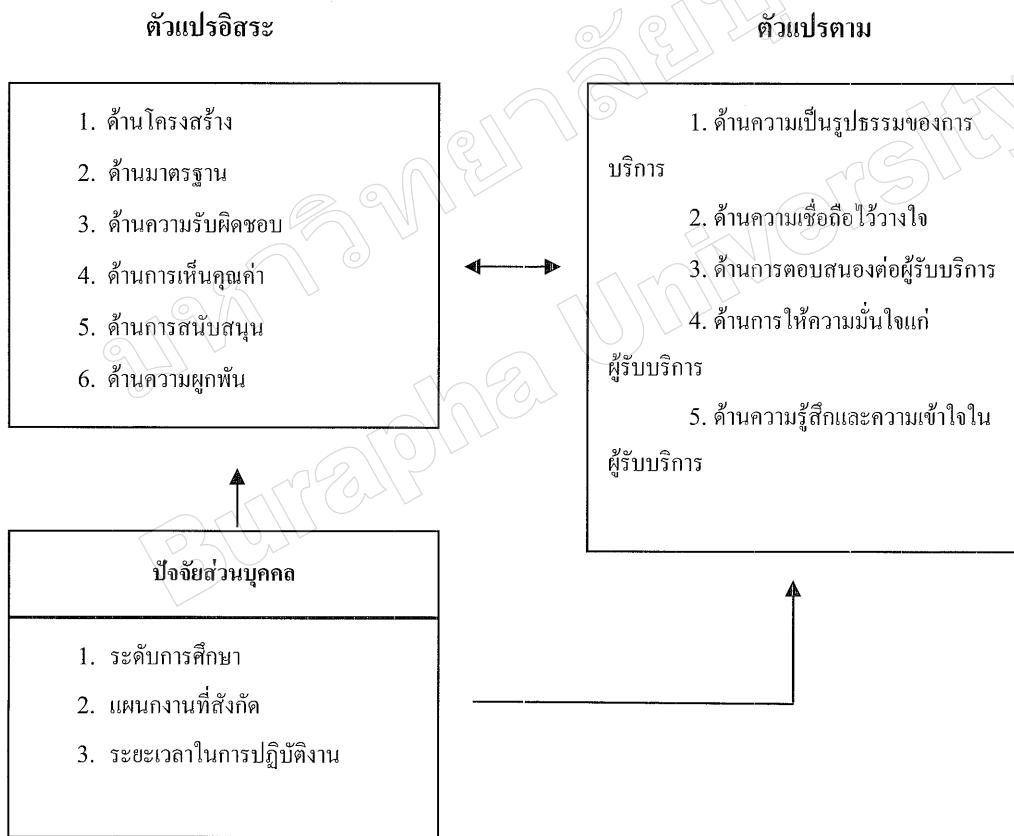

สมมติฐานของการวิจัย

- บรรยายองค์การของพนักงานมีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคล ที่ต่างกัน
- พฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงเร้มมีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน
- บรรยายองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงเร้ม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบรรยายองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงเร้มในเขตพัท야าเนื้อ จังหวัดชลบุรี โดยประยุกต์การทฤษฎีของ Stringer and Parasuraman ได้ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังกรอบแนวคิดในการวิจัยตามภาพที่ 1

ภาพที่ 1. กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะพนักงาน โรงแรมระดับปฐบดีการของ โรงแรม ในเขตพัท야าเหนือ จังหวัดชลบุรี ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนตามกฎหมายแรงงานในเขตพัทยา เหนือ จำนวนทั้งหมด 25 แห่ง รวมจำนวนพนักงานทั้งสิ้น 5,207 คน (สมาคมโรงแรมไทยภาค ตะวันออก เขต 3, 2554) ใน การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษากำหนดกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล จะใช้วิธีการแบบ สุ่มของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 372 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่ม ตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นแบบสอบถาม ความคิดเห็นของพนักงาน โรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ ระดับการศึกษา ฝ่ายที่ปฎิบัติงาน และระยะเวลาในการปฎิบัติงาน ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อบรรยากาศการทำงานภายในองค์การ ใช้ แนวคิดมิติบรรยายของ Stringer (2002) โดยพัฒนามาจากแบบวัดบรรยายขององค์การของ กันยา เทพสวัสดิ์ (2550)

ส่วนที่ 3 ถามความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อพฤติกรรมการให้บริการของตนเองแก่ลูกค้า ใช้ แนวคิดของ Parasuraman ที่เรียกว่า Service quality หรือ SERVQUAL ในการวัดพฤติกรรมการให้บริการ ที่มีคุณภาพของพนักงาน โรงแรม โดยพัฒนามาจากแบบวัดพฤติกรรมการให้บริการของ เครือวัลย์ บุญสะเดา (2546)

ส่วนที่ 4 ถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บและรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา ส่งไปยังผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ของ โรงแรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 10 โรงแรม ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. ประสานกับฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ของ โรงแรมแต่ละ โรงแรม เพื่อขอความอนุเคราะห์จาก หัวหน้าฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ในการแจกแบบสอบถามให้พนักงาน โรงแรมระดับปฐบดีการ จำนวน 372 ฉบับ ผู้วิจัยติดต่อประสานงานเพื่อรับแบบสอบถามคืน ได้รับกลับคืนมา 372 ฉบับ (100%) ผู้วิจัยนำ

แบบสอบถามมาตรวจนความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำมาประมวลผลลงรหัสและบันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ตามขั้นตอน ดังนี้

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics)

- หาค่าความถี่และร้อยละเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในส่วนที่เกี่ยวกับบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัท야าเนื้อ จังหวัดชลบุรี

สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential statistics)

- ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 โดยการเปรียบเทียบบรรยายกาศองค์การในแต่ละด้านที่มีต่อพฤติกรรมการให้บริการ โดยรวมของพนักงานโรงแรมจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล การหาค่าทางสถิติ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรที่กำหนดได้แก่ ระดับการศึกษา แผนงานที่สังกัด และระยะเวลาการปฏิบัติงาน กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 โดยทดสอบหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายกาศองค์การ กับพฤติกรรมให้บริการของพนักงานโรงแรม ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ของบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมให้บริการของพนักงานโรงแรม ในเขตพัทยาเนื้อ จังหวัดชลบุรี

บรรยายกาศองค์การ	พฤติกรรมให้บริการ					
	ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ	ด้านความเชื่อถือไว้วางใจ	ด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ	ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ	ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ	p
ด้านโครงสร้าง	0.60**	0.57**	0.55**	0.52**	0.53**	0.00
ด้านมาตรฐาน	0.66**	0.62**	0.57**	0.53**	0.55**	0.00
ด้านความรับผิดชอบ	0.51**	0.48**	0.50**	0.45**	0.46**	0.00
ด้านการเห็นคุณค่า	0.61**	0.60**	0.60**	0.56**	0.60**	0.00
ด้านการสนับสนุน	0.58**	0.54**	0.49**	0.47**	0.51**	0.00
ด้านความผูกพัน	0.62**	0.55**	0.53**	0.51**	0.52**	0.00

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 1 พบฯ บรรยายกาศองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมให้บริการของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่บรรยายกาศองค์การด้านโถงสร้างมีความสัมพันธ์สูงสุดกับพฤติกรรมให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ บรรยายกาศองค์การด้านมาตรฐานมีความสัมพันธ์สูงสุดกับพฤติกรรมให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ บรรยายกาศองค์การด้านมาตรฐานมีความสัมพันธ์สูงสุดกับพฤติกรรมให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ บรรยายกาศองค์การด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ และบรรยายกาศองค์การด้านความผูกพันมีความสัมพันธ์สูงสุดกับพฤติกรรมให้บริการด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับบรรยายกาศองค์การ ในภาพรวมอยู่ในมีการรับรู้ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบฯ อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ประเด็น ดังนี้ ปัจจัยด้านมาตรฐาน ปัจจัยด้านโถงสร้าง และปัจจัยด้านการเห็นคุณค่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกินเร อินทะวงศ์ (2551, หน้า 50-63) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้บรรยายกาศองค์การและความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน โรงเรม จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานประจำในโรงเรมจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับการแบ่งระดับ 5 ดาว 4 ดาว และ 3 ดาวจากสมาคมโรงเรมไทยจำนวน 9 โรงเรม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้บรรยายกาศองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นายกิรา มาธุพันธ์ (2550 ถึงใน นิหารัตน์ เมืองอินทร์, 2552, หน้า 22) ศึกษาเรื่องการรับรู้บรรยายกาศองค์การ ทัศนคติต่อการทำงานกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่าพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินมีการรับรู้บรรยายกาศองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ระดับผลการสำรวจการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณารายข้อ พบฯ อยู่ในระดับเห็นด้วย 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านความเชื่อถือไว้วางใจ ปัจจัยด้านรูปธรรมที่ปรากฏ และปัจจัยด้านความเข้าใจในผู้รับบริการ ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ นายกิรา มาธุพันธ์ (2550 ถึงใน นิหารัตน์ เมืองอินทร์, 2552, หน้า 22) ศึกษาเรื่องการรับรู้บรรยายกาศองค์การ ทัศนคติต่อการทำงานกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่าพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินมีพฤติกรรมการให้บริการอยู่ในระดับที่สูง

3. บรรยายกาศองค์การของพนักงานโรงเรมมีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cohen and Keren (2009, pp. 1-17) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายกาศองค์การกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การของครูในอิสราเอล

พนวฯ บรรยายองค์การมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม

4. พฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงแรมมีความแตกต่างตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวคิดของ Arnold and Feldman (1986 ข้างถึงใน ยุภาพ พองลาภ, 2550, หน้า 76) ได้ศึกษาพบว่าบรรยายองค์การเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความเครียดในการทำงาน ซึ่งหากบุคคลไม่สามารถยับยั้งหรือปรับตัวให้เข้ากับภาวะเครียดนั้น ก็อาจถ่ายทอดและแสดงพฤติกรรมที่ไม่ เมาะสมมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานและยังบั่นทอนอารมณ์และจิตใจ ทำให้เกิดความท้อแท้เบื่อหน่ายในการทำงาน ได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุลาวัณย์ ศิริคำฟู (2550, หน้า 71-80) ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงาน และความผูกพันต่อองค์การ กับพฤติกรรมการบริการของพนักงาน โรงแรมในอำเภอเมืองเชียงใหม่ พนวฯ คุณภาพชีวิตในการทำงานทุกด้านมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสังคมกับพฤติกรรมการบริการของพนักงาน และความผูกพันต่อองค์กรทุกด้านมีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญทางสังคมกับพฤติกรรมการบริการของพนักงาน โรงแรม

5. บรรยายองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงาน โรงแรม เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวนา อังคนูรักษ์พันธุ์ (2546) ศึกษาเรื่อง การรับรู้วัฒนธรรมองค์การและความผูกพันต่อองค์การของพนักงานในธุรกิจโรงแรม เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการของโรงแรมที่เป็นสมาชิกของ สมาคม โรงแรม ไทย เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 10 แห่ง รวมจำนวนพนักงาน 372 คน พนวฯ ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้วัฒนธรรมองค์การและความผูกพันต่อองค์การ พนวฯ การรับรู้วัฒนธรรม องค์การมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ ที่ระดับนัยสำคัญทางสังคม .01 สอดคล้อง กับงานวิจัยของ นายกิรา มาธุพันธ์ (2550 ข้างถึงใน นิหารัตน์ เมืองอินทร์, 2552, หน้า 22) ศึกษาเรื่องการรับรู้ บรรยายองค์การ ทัศนคติต่อการทำงานกับพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่าพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินมีการรับรู้บรรยายองค์การ โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการให้บริการบนเครื่องบินอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับอาทิตย์ หมื่นเดช (2550, หน้า 137-145) ศึกษาการรับรู้บรรยายองค์การ กับการยอมรับการพัฒนาและการรับรองคุณภาพ โรงแรมพยาบาล: กรณีศึกษาโรงแรมพยาบาลเอกชน แห่งหนึ่ง พนวฯ การรับรู้บรรยายองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับการพัฒนาและ รับรองคุณภาพ โรงแรมพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานต่อบรรยายองค์การ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณารายข้อ พนวฯ อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้าน

มาตรฐาน ด้านโครงสร้าง และด้านการเห็นคุณค่า ตามลำดับ และอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความสนับสนุน ด้านความรับผิดชอบ และด้านความผูกพัน ตามลำดับ ดังนั้นจึงควรให้ความสนใจกับบรรยกาศองค์กรดังนี้

1.1 ด้านความผูกพัน โดยเฉพาะในเรื่องของการให้รางวัล หรือสิ่งตอบแทนที่เป็นตัวเงิน และไม่ใช่ตัวเงินให้มีความหมายสมกับความสามารถและผลการปฏิบัติงานและเมื่อพนักงานรู้สึกว่าองค์การมีการจ่ายผลตอบแทน และปฏิบัติกับพนักงานอย่างเป็นธรรมแล้วก็จะช่วยทำให้พนักงานอยู่กับองค์กรไม่คิดที่จะหางานใหม่ก็จะช่วยลดในเรื่องของการลาออกได้และเกิดความรู้สึกภักดีใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของ โรงเรียนนี้

1.2 ด้านความรับผิดชอบ ในการทำงานหัวหน้างานหรือผู้บังคับบัญชาควรที่จะให้พนักงานสามารถตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมให้อิสระในการทำงานเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในงานตลอดจนการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน ธุรกิจโรงเรียนนั้นสิ่งสำคัญที่สุดก็คืองานบริการที่จะต้องทำให้ผู้มาใช้บริการพึงพอใจมากที่สุดนั้น หากพนักงานได้รับอิสระในการทำงานไม่รู้สึกว่าลูกบังคับหรือกดดันเกินไปก็จะทำงานด้วยความพึงพอใจและเต็มใจที่จะให้บริการซึ่งจะส่งผลถึงความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการอีกด้วยในการที่หัวหน้างานหรือผู้บังคับบัญชามอบหมายงานและความรับผิดชอบให้แก่พนักงาน ได้อย่างเหมาะสมจะส่งผลดีต่อองค์การหลายประการ

1.3 ด้านสนับสนุน โรงเรียนควรสร้างบรรยกาศการทำงานที่อบอุ่นเป็นบรรยกาศการทำงาน เป็นกลุ่มมีความเป็นมิตรและการเป็นกลุ่มสังคมแบบไม่เป็นทางการความอบอุ่นและความเป็นมิตรที่มีอยู่ภายในองค์การ จะช่วยลดความกังวลใจในส่วนที่เกี่ยวกับงานและก่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดีได้ ธุรกิจโรงเรียนนั้นการบริการห้องพักหนึ่งห้องนั้นจะต้องมีการเก็บข้อมูลรายวัน ฝ่ายร่วมกันซึ่งแต่ละฝ่ายก็จะต้องประสานงานกันเป็นอย่างดีการที่พนักงานโรงเรียนมีการรับรู้ว่าเพื่อนร่วมงานมีความเป็นมิตรมีความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อมีปัญหาที่สามารถขอคำปรึกษาได้ทั้งจากเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้างานได้ตลอด ผู้บังคับบัญชาควรมีการสนับสนุนให้พนักงานมีการพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ มีการพิจารณาในการเลื่อนตำแหน่งซึ่งต้องทำอย่างยุติธรรมตามผลการปฏิบัติงานจริงเพื่อทำให้พนักงานเกิดแรงจูงใจในการที่จะใช้ศักยภาพที่มีอยู่อย่างเต็มที่ปฎิบัติงานอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

2. จากการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานต่อพฤติกรรมการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พ布ว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ได้แก่ ด้านความเชื่อถือ ไว้วางใจ ด้านความเป็นรู้ปัจจัยของการบริการ และด้านการตอบสนองต่อผู้รับบริการ ตามลำดับ และอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย 2 ข้อ ได้แก่ ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ และด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ ตามลำดับ ดังนั้นจึงควรให้ความสนใจกับพฤติกรรมการให้บริการ ในปัจจัยดังนี้

2.1 ด้านความรู้สึกและความเข้าใจในผู้รับบริการ พนักงานควรจัดทำรายละเอียดและความต้องการของลูกค้า เข้าใจถึงความต้องการที่แตกต่างกันของลูกค้าแต่ละคนปรับวิธีการให้บริการตาม

ความแตกต่างของลูกค้าความความเอาใจใส่ต่อความต้องการของลูกค้าแต่ละคน และความคำนึงถึงความสะดวกของลูกค้าเป็นหลัก

2.2 ด้านการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ ควรให้การพัฒนาตนของพนักงานเพิ่มขึ้น เพื่อพนักงานจะได้สามารถตอบคำถามของลูกค้าแก่ปัญหาเฉพาะหน้าในการให้บริการตลอดจนสามารถทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อมั่นในตัวท่านได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงาน โรงแรมเพียงกลุ่มอาชีพเดียว การศึกษาครั้งต่อไปควรจะมีการศึกษากับพนักงานที่ให้บริการในกลุ่มอาชีพอื่นด้วยว่าปัจจัยบรรยายกาศองค์การ ในแต่ละด้านความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการให้บริการของพนักงานหรือไม่หรืออาจมีการเปรียบเทียบกลุ่มอาชีพ 2 กลุ่มว่าระดับบรรยายกาศองค์การในแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการให้บริการในแต่ละกลุ่มอาชีพแตกต่างกันหรือไม่

2. จากการศึกษาในเรื่องนี้ ควรจะมีการศึกษาขยายผลเพิ่มเติมกับโรงแรมระดับอื่น ๆ ที่ต่างกว่า 4 ดาวลงมา หรือศึกษาเปรียบเทียบกับสำหรับโรงแรมในแต่ละระดับ เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบและปรับปรุงบรรยายกาศในการทำงานให้เอื้อต่อการทำงานของพนักงานในการที่จะให้บริการที่มีคุณภาพแก่ลูกค้า

เอกสารอ้างอิง

กันยา เทพสวัสดิ์. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการให้บริการของพนักงานให้บริการข้อมูล

ทางโทรศัพท์ของบริษัทให้บริการข้อมูลทางโทรศัพท์แห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กินรี อินทะวงศ์. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้บรรยายกาศองค์การและ

ความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน โรงแรมจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เครือวัลย์ นุญสะเดา. (2546). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริการของเจ้าหน้าที่บริการลูกค้า

บริษัท แอดวานซ์ อินฟอร์ เซอร์วิส จำกัด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชวนา อังคณากรย์พันธุ์. (2546). การรับรู้วัฒนธรรมองค์การและความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน

ในธุรกิจโรงแรมเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดการทรัพยากรมนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

นาเยกิ นาชูพันธ์. (2550). การรับรู้บรรยายการศองค์การ ทัศนคติต่อการทำงานกับพฤติกรรมการให้บริการของ พนักงานตอนรับบนเครื่องบิน บริษัทการบิน จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นิศารัตน์ เมืองอินทร์. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายการศองค์การกับพฤติกรรมองค์การในโรงแรม จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปรีชา แแดงโรณน์. (2549). การบริหารจัดการและปฏิบัติงานโรงแรมศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: เอส. อาร์. พรีนติ้ง แมสโซรีดัคส์.

ยุภาพร ทองลาก. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายการศองค์การกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของครู ในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สมาคมโรงแรมไทยภาคตะวันออก ภาคกลาง เขต 3. (2554). วันที่ค้นข้อมูล 16 มิถุนายน 2555, เข้าถึงได้จาก :

<http://www.expedia.co.th/Hotel-Search>

สมยศ นาวีการ. (2539). การบริหาร. กรุงเทพฯ: บรรณาธิการ.

สุลาวดี ศิริคำฟู. (2550). คุณภาพชีวิต ในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์การ และพฤติกรรมการบริการของ พนักงานโรงแรมในอันกอเมืองเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาอุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อาทิยา หมื่นเดช. (2550). การรับรู้บรรยายการศองค์การและการยอมรับการพัฒนาและการรับรองคุณภาพ โรงแรม. กรณีศึกษาโรงแรมพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาอุตสาหกรรมและองค์การ, คณะศิลปศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Cohen, A., & Keren, D. (2009). *Does climate matter? An examination of the relationship between organizational climate and OCB among israeli teachers*. *The Service Industries Journal*, 1, 1 – 17.

Litwin, G. H., & Stringer, R. A. (1986). *Motivation and organization climate*. Boston: Harvard University.

Parasuraman, A. & Berry, L. (1990). *Delivering quality service: Balanceing customer perception and Expectation*. New York: The free press.

Stinger, R. A. (2002). *Leadership and organizational climate: The Cloud Chamber Effect*. Upper Saddle River, CA: Prentice – Hill.

Yamane, T. (1970). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed.). Tokyo: John Weatherhill.